

● **הפגישה בין דוד בן-גוריון לאבא חושי, שתיקרה בחיפה, במסגרת החגיגות לכבוד יום־הולדתו השמונים של מנהיג רפ"י, תנוצל כדי לקיים ברור פוליטי בין השניים.** למרות הידיעות כי ביג'י לא ישתתף בשום אירוע ציבורי שיערך לכבודו, מלבד זה שיתקיים בשדה־בוקר, החליט לבסוף להיעתר להזמנתו של ראש עיריית חיפה והוא יסע לשם. השיחה המיועדת עוררה דאגה בקרב עסקני מפא"י השונאים את חושי, שכן היא עלולה לחזק את מעמדו כאדם היחיד היכול להביא בעתיד להתקרבות בין מפא"י לרפ"י, או לתמרן בין השניים.

● **לעומת זאת ייעדרו מרבית אנשי צמרת מפא"י משיבת־המרקו החגיגות של המפלגה, שנועדה לציון יום־הולדתו של בן-גוריון.** הידיעה מראש, כי באותה עת יהיה ראש־הממשלה בחופשה, שר החוץ בשליחות, שר האוצר בשליחות ומזכירת המפלגה בהחלמה, הקלה על צמרת מפא"י לקבל החלטה על ישיבת המרכז, מתוך הנחה כי מחווה כזו ימצא חן בעיני דעת־הקהל, ומצד שני לא יחייב את הצמרת להשתתף בה. אם כי יתכן, שדווקא לוי אשכול יופיע באותה ישיבה.

● **עם החלטתו יחדש איסר הראל, לשעבר יועץ ראשי הממשלה, את מסע ההתקפות על לוי אשכול.** הפעם, בניגוד להתייחסות קפה הקודמת, לא יזכיר הראל את יורשו בתפקיד הממונה על שרתי הבטחון, ולא יטפל גם בפקיד הבכיר שפרש עימו. הוא יתרכז אך ורק באשכול, ימנע עלייד כד ביקורת ציבורית עליו, כאילו כל התנהגותו מוכתבת מנימוקים אישיים.

● **חלק מהחוק הישראלי, שהוכרח לחו"ל, עשוי לשוב ארצה.** אולם לא לפני שיובסחו לבעלי הטבות ותמריצים שונים, עליידי משרד האוצר. למעשה, ייהנו בעלי הון זה מהפרשים ניכרים בלירות ישראליות, שיבואו כתחליף לפיתוח. המטבע הזר שיוחזר בצורה זו, במחיר גבוה מכפי שהיה לו בעת שהוכרח, יוצג כהון זר, ה מושקע במיפעלים רצויים.

● **משרד המימון והתעשייה יעבור ריאורגניזציה נוספת.** עם צירופו של לויבה אליאב כסגן־שר, הממונה על אזורי הפיתוח, ייתנו מחדש תפקידים ו סמכויות לפקידים המספקים במיפ עלים של אזורי הפיתוח. צדוק עצמו, אשר ראה במברית המיפעלים הללו שרידים כושלים של מדיניות קודמת, פינתם ספיר, הפגין אדישות לצרכיהם במשך השנתיים האחרונות. המניע העיקרי לריאורגניזציה: החישוב ה פוליטי של מפא"י, כי אזורים אלה מספקים לה חלק ניכר מן הקולות בבחירות, וכדאי להשקיע בכלכלתם, אפילו אם אין הצדקה משקית לכך.

● **אין להניח שבית־הזיי קוק יוקם באילת בעתיד הי קרוב.** שעה שהתוכנית עוברת את כל שלבי המחלוקת, ממשיכים אמנם עובדי חברות הדלק השותפות בי תוכנית, לבצע את עבודות־ההכנה, אולם ברור שהבנייה לא תוכל להי ממש. במיקרה של הפסקה, יציגו כנראה שלוש החברות (סנוול, פז ודלק) את העבודות שנעשו כעילה מספקת לדרישת פיצויים בסך שלו שה מיליון לירות.

● **בעתיד הקרוב, לא יוצג יומי־חדשות ישראלי בבתי הקולנוע.** תקציב הממשלה לשני האולפנים המייצרים יומי־חדשות — גבע וכרמל — נגמר בסוף ספטמ בר, ודרישתם לחידוש ההקצבה לא נענתה עדיין בחיוב.

● **גם בעולם השעשועים מפתח משבר חמור, אם כי לא כללי.** כמה הצגות־בכורה נדחו, מופעים זרים ומקומיים, שנחשבו כבעלי סיכויים בטוחים למשוך קהל ולמלא את הקופות, לא הצדיקו את התקוות שה אמרגנים תלו בהם, ומחזות־קופה־כיכול ייעלמו. הסיבה הכפויה: המיתון הכלי כללי, וההיצע העצום.

● **עומדת להתפוצץ אחת הפרשיות הכלכליות המרעישות של השנים האחרונות.** גיבורה יהיה יוסף יעקבסון, המולטי־מיליונר מ רחובות, שמפעלו הגדול — סרן — הסתבך בחובות כבדים. יסתבר, כי לא רק המפעל נתון בקשיים, אלא שיעקבסון אישית הסתבך, והוא חייב כמיליון לירות. ייתכן שידידו של יעקבסון — שהוא אחד ממקורביו של דוד בן-גוריון — ישתדלו לקבל בשבילו מענק ממשלתי מיוחד, תוך מיסכון הפרדסים ורכוש אחר של משפחת יעקבסון, שאין להם כיום קוונים.

לם נפרצו באותה שיטה: ניסור וחיתוך המנועולים. מכולם נאסף אותו סוג שלל: משקאות חריפים תוצרת־חוץ; סיגריות א מריקאיות; סיגארילים וסיגארים; שוקולדה שוויצרית; נסיקפה וכמובן, כסף מזומן. למשטרת ירושלים היה ברור כי המדובר בכנופייה מאורגנת. שוטרים הוצאו ל מארבים, בלשים פתחו במעקבים וכל מכר נית שנועה בכבישים בשעות הלילה המאו חרות היתה נתונה להשגחה.

לא פה. לפי העיקרון של יגעת ומצאת עלתה נידת־אורבים באחד מלילות השבוע שעבר על עיקבותיה של מכונת גנובה. ארבעת יושבי המכונית הביאו את ה עוקבים אחריהם למושבה הגרמנית שב דרום העיר. שם נטשו הארבעה את המכו נית, נכנסו לאחד הבתים כשהשוטרים אח ריהם.

בטרם הספיקו הארבעה להסתגר בדירה, פרצו השוטרים פנימה ופתחו בחיפושים. הם חיפשו וחפשו ולא מצאו דבר.

הארבעה לא התנהגו כגנבים או פורצים. הם זעמו על השוטרים, פתחו לעברם ב צעקות תוקפניות: „מה אתם מטרידים או תנו ? התפקיד שלכם לשמור על האזרחים ולא להפריע לאזרחים הגונים באמצע ה לילה. אם אין לכם מה לעשות, אז אל תעשו את זה פה.“

גם שם. סמל־השוטרים, שכבר ידע כי הארבעה אינם בדיוק אזרחים הגונים, כי אם, לכל הפחות, גונבי־מכוניות, רק הגביר את החיפושים.

הם מדברים יותר מדי, אמר לאנשיו,

השכלה גבוהה בארץ במכון וייצמן. בי פנישה נידונו הרכים לפתרון בעיית ה ברעונות של האוניברסיטאות, המסתכמים ב-105 מיליון ל"י, והוחלט על מוצא אחר — העלאת שכר הלימוד. הפתרון היה נוח לשר האוצר, שכיסה השנה 70 מיליון מן הגרעונות, חשש ש ייאלץ לכסות גם את שרתי המיליונים החסרים הנותרים. הוא הכריז, בשלב רא שון, על העלאת של מאה וחמישים אחוז משש מאות ל"י לאלף וחמש מאות. בשלב מאוחר יותר היה, כנראה, מוכן ל רדת לאלף ל"י.

שפות! ספיר מינה את ח"כ המע רך ישראל קרגמן, יו"ר הועדת הכספים של הכנסת, ליו"ר הוועדה לבדיקת שכר הלימוד. הוא נדהם כאשר הסטודנטים סרבי להופיע לפני הוועדה בטענה שמסקנות ה וועדה קבועות מראש.

במצב זה גם לא יכלה הוועדה לסכם דבר, ובמיוחד שכמה מחבריה, כאיש ה אוניברסיטה גבי כהן, ח"כ המערך ומרצה להיסטוריה, התנגד להעלאת בתוקף.

כל מה שספיר היה יכול לעשות היה להזמין את מוזכירות תא הסטודנטים של מפא"י, אחד החלשים בין תאי הסטודנטים, המקיף כמה מאות חברים בלבד. המפא"י ניגים פרסמו הודעת תמיכה בספיר.

לארגוני הסטודנטים היו הודעות אחרות. הם ארגנו שביחה ופתחו במסע הסברה ציבורי, בו גם ביקשו את עזרתם של אישים שונים. ח"כ דוד בן-גוריון הגדיר את העלאת שכר־הלימוד כמישגה ממלכ תי; נשיא האוניברסיטה העברית, אליהו אילת, לעומת זאת, רמז על כך כי לא איכפת לו אם העלאת שכר־הלימוד תביא לגשרות מיעוטי היכולת. אך נשיא אוני ברסיטת תל־אביב ד"ר גיורג ויינ, היה קצר ולעניין: „העלאת שכר־הלימוד היא שטות!“

ובמיוחד, כפי שסטודנטים־מתמטיקאים חישבו בנקל, שההעלאת המכסימלית לא היתה מכסה אפילו עשרה אחוז מן הגרעון.

פרשת פלומבו חקירה קשה

פה נרצח אדם חף מפשע עלידי עסקי נים דתיים? זעקו אותיות אדומות מקיר מעקה הדרך המובילה אל מעלה הר־ציון בירושלים.

האלמונים, שציירו את הכתובת באחד מלילות השבוע, הצליחו במשימתם: ה עסקנים הדתיים המפקחים על קדושת הר ציון נדהמו, רגזו, וקראו למשטרה. המש טרה בדקה, חקרה והבטיחה לגלותם. ה עתונים כתבו על כך, והקוראים נזכרו שוב, כי רק לפני חמישה שבועות עלה באותו המקום הפסל הירושלמי דוד פלומבו על שרשרת־הקטל שנמתחה לרוחב הכביש, נפ צע וגפה את נשמתו כעבור שעה.

סיפר השבוע רבי־פקד מיכאל בוכנר, דובר מחוז הדרום, לכתב „העולם הזה“:

„בציבור נוצר הרושם כי המשטרה עכ רה על עניין פלומבו לסדר־היום, וכי פרשת מותו נשכחה. אך אנו לא הזנתי את החקירה אף לא לרגע. לא סגרנו את התיק.

„מכיוון שבמיקרה זה היה צורך לחקור אנשים בעלי תפקידים רמים במשרדים ממשלתיים — ובעיקר במשרד־הדתות — נתקלו החוקרים שלנו בקשיים. לכן נמ שכה גביית העדויות זמן ממושך מן ה רגיל.

„בכל זאת חקרנו, השלמנו את עבודתנו והוצאנו מסקנות. אולם בגלל העובדה ש מדובר בפקידים ממשלתיים, הועברה ההח לטה אם להעמיד אנשים לדין לידי היועץ המשפטי, התיק הועבר לעזרא הדיה, פרק לט מחוז ירושלים, יחד עם המלצתנו ל העמיד אנשים מסויימים לדין.“

אך הדיה, כמו הרבה אנשי פרקליטות אחריה, עסוק עתה בפרשה אחרת (ראה פרשת מלחי). לכן מחכות כבר שבועיים המלצות המשטרה במשרדו, מבלי שנפלה עדיין שום הכרעה לגביהן.

פנעים

ארבעה אזרחים לא הגונים

משך החודש האחרון נפרצו בירושלים 16 חנויות־מכולה, קיוסקים ובתי־קפה. כי

• האוניברסיטה העברית, הטכניון, מכון וייצמן, אוניברסיטת בריאל, אוניברסיטת תל־אביב, המכון האוניברסיטאי של חי פה, המכון להשכלה גבוהה בנגב (באר שבע).

„ננסה מחדש...“

„צריך לחפש הלאה.“ ההלאה היה קרוב מאד. ארון־בגדים, אותו הניז הסמל, בעמל רב, במקומו.

העמל היה השקעה טובה. מאחורי א רון־בגדים נתגלה שקע בתוך הקיר ובו סליק־ענק. בסליק היו ערימות של כלי פריצה ומספרי־חיתוך ובעיקר — מיוזה מלא בקבוקי וויסקי, אלפי תפוסות שוקר לדה, מאות קרטונים של סיגריות וקופי סות נס־קפה.

ארבעה הליקרים הדברנים והצעירים, אבי דיסטל (21), גבריאלי בן־הרוש (20), יצחק כהן (22) ושלום שמואל (20) הובאו למעצר לבילוי 15 יום עד סיום החקירה. גם שם יוכלו לצעוק כל מיני דברים ו פתגמים כולל פתגמים מן הסוג של סייג לחכמה, שתיקה!